

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6390

гр. София, 25.11.2011 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в
закрито заседание на 25.11.2011 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Николова

като разгледа дело номер **9987** по описа за **2011** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 ал.2 от АПК във връзка с чл.217 ал.1 т.3 от ЗУТ.

Образувано е по жалба на М. А. З. и П. К. З. от [населено място] срещу Заповед №
ДК-19-С-526/19.10.2011г. на временно изпълняващ длъжността Началник Сектор
София РДНСК – Югозападен район за забрана на ползването на неприет по
установения ред строеж – жилищна сграда.

С жалбата се иска отмяна на заповедта за забрана на ползването като
незаконосъобразна. Иска се и спиране на предварителното ѝ изпълнение като се
излагат конкретни доводи – че сградата е единствено жилище на семейството на
жалбоподателите и тяхната дъщеря и предварителното изпълнение на акта, и
следващото от това спиране на електрозахранването и водозахранването ще им
причини значителни и труднопоправими вреди като ги остави без дом, че за строежа
има издаден акт за узаконяване от 2001г., респективно като заварен такъв може да бъде
узаконен, което ще се установи при разглеждането на делото.

Съдът след като се запозна с жалбата и особеното искане за спиране
изпълнението на оспорваната заповед, намира следното от фактическа и правна страна:
Съгласно разпоредбата на чл. 217, ал. 1, т. 3 от ЗУТ жалбите и протестите пред съда не
спират изпълнението на заповедите за забрана на ползването на строежи. Съгласно чл.
217, ал. 2 съдът може да спре изпълнението на тези административни актове, с
изключение на тези по чл. 217, ал.1 т. 2 от ЗУТ. Тъй като в процесния случай искането
да спиране касае заповед с правно основание чл. 217, ал.1 т. 3 от ЗУТ, в правомощията
на съда е да спре изпълнението на заповедта.

След преценка на доводите на жалбоподателите и данните по делото до този
момент, съдът намира, че искането за спиране с правно основание чл.166 ал.2 от АПК е
допустимо, тъй като е заявено от лице с правен интерес, за подаването му
законодателят не изисква срок и е насочено срещу акт, чието изпълнение може да бъде
спряно от съда.

Разгледано по същество искането е основателно. Разпоредбата на чл. 217, ал. 2 от ЗУТ регламентира възможността съдът да спре изпълнението на административните актове по чл. 217, ал. 1 от ЗУТ като не сочи конкретни основания, обосноваващи спиране на изпълнението. Предвид това, съдът приема, че за да се постанови спиране по реда на чл. 217, ал. 2 ЗУТ на допуснатото по закон предварително изпълнение на актовете по чл. 217, ал. 1 ЗУТ, в тежест на молителя /жалбоподателя/ е да установи наличие на обстоятелства, мотивиращи спиране на изпълнението. Жалбоподателите трябва да докажат, че са налице важни причини, противопоставими на интереса на издателя на акта, презумиран от закона, за да се допусне спиране на изпълнението.

В конкретния случай жалбоподателите излагат съображения, подкрепени от данните по делото, от които може да се направи извод, че предварителното изпълнение на заповедта би довело до причиняването на особено съществени неблагоприятни последици за тях и семейството им, които при благоприятен изход на делото биха били труднопоправими.

Въведените от жалбоподателите доводи се свеждат до липсата на друго жилище за семейството им и семейството на тяхната дъщеря, което се установява и от данните по делото и съдът счита за релевантни за искането за спиране. С оглед на тези обстоятелства съдът намира, че е налице реална опасност за жалбоподателите да им бъдат причинени значителни вреди от предварителното изпълнение на заповедта – както материални, така и морални.

По тези съображения молбата за спиране изпълнението на оспорваната заповед следва да бъде уважена.

Ръководен от гореизложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото по силата на закона изпълнение на Заповед № ДК-19-С-526/19.10.2011г. на временно изпълняващ длъжността Началник Сектор София РДНСК – Югозападен район за забрана на ползването на неприет по установения ред строеж – жилищна сграда, до приключване на производството по оспорване на административния акт по настоящото дело с влязъл в сила съдебен акт.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба, пред Върховния административен съд в 7- дневен срок от съобщаването на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: